

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 19 czerwca 2012 r.

Poz. 681

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 31 maja 2012 r.

w sprawie wyrobów z metali szlachetnych²⁾

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. Nr 92, poz. 529) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania dla wyrobów z metali szlachetnych zgłaszanych do badania i oznaczania cechami probierczymi, tryb zgłaszania oraz metody badania tych wyrobów;
- 2) opisy i graficzne wizerunki cech probierczych odpowiadające poszczególnym rodzajom cech oraz znaku „MET” i kasownika;
- 3) wzory świadectw badania;
- 4) sposoby oznaczania wyrobów z metali szlachetnych cechą probierczą i znakiem „MET” oraz sposoby usuwania albo kasowania cech probierczych lub oznaczeń liczbowych.

§ 2. 1. Badanie i oznaczanie cechą probierczą wyrobu z metalu szlachetnego, zwanego dalej „wyrobem”, następuje na podstawie zgłoszenia dokonanego przez podmiot zgłaszający.

2. Podmiotem zgłaszającym wyrób do badania i oznaczania może być przedsiębiorca albo osoba fizyczna.

3. W imieniu przedsiębiorcy wyrób może zgłosić do badania i oznaczania upoważniony przedstawiciel.

§ 3. 1. Zgłoszenie wyrobu przez przedsiębiorcę jest dokonywane na podstawie numeru nadanego przez urząd probierczy podczas dokonywania wpisu do rejestru znaków imiennych.

2. Przedsiębiorca, który nie posiada zarejestrowanego znaku imiennego, dokonuje zgłoszenia na podstawie numeru porządkowego nadawanego przez urząd probierczy podczas pierwszego zgłoszenia.

3. Jeżeli w urzędzie probierczym, w którym jest dokonywane zgłoszenie wyrobu, są stosowane kody kreskowe, zgłoszenia dokonuje się na podstawie karty identyfikacyjnej wydawanej przedsiębiorcom, którzy zarejestrowali znaki imienne.

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 9 lutego 2012 r. pod numerem 2012/0091/PL zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337, z późn. zm.).

4. Zgłoszenie wyrobu do badania i oznaczania cechą probierczą powinno zawierać:

1) w przypadku przedsiębiorcy:

- a) nazwę i adres, pod którym jest wykonywana działalność gospodarcza przedsiębiorcy,
- b) numer, o którym mowa w ust. 1 albo 2, o ile taki posiada,
- c) liczbę, masę i asortyment zgłaszanych wyrobów,
- d) deklarowaną próbę wyrobu,
- e) opis ewentualnych uszkodzeń wyrobów oraz wskazówki dotyczące oznaczania wyrobów,
- f) podpis przedsiębiorcy albo jego upoważnionego przedstawiciela;

2) w przypadku osoby fizycznej:

- a) imię, nazwisko i adres,
- b) numer PESEL lub numer paszportu,
- c) liczbę, masę i asortyment zgłaszanych wyrobów,
- d) opis ewentualnych uszkodzeń wyrobów oraz wskazówki dotyczące badania i oznaczania wyrobów,
- e) podpis.

5. W przypadku gdy wyroby są zgłaszane w opakowaniach lub z metkami albo etykietami, należy podać masę netto wyrobów.

6. W przypadku zgłaszania wyrobów wykonanych z materiałów niebędących metalami szlachetnymi, zawierających metale szlachetne w postaci elementów zdobniczych lub części użytych ze względów technicznych, należy odrębnie podać masę tych elementów lub części.

7. Upoważniony pracownik urzędu probierczego oznacza formularz zgłoszenia datą i numerem dziennym.

§ 4. 1. Upoważniony pracownik urzędu probierczego wydaje podmiotowi zgłaszającemu pisemne potwierdzenie uiszczenia opłaty za czynności organu administracji probierczej. Potwierdzenie odbioru wyrobu stanowi jednocześnie potwierdzenie przyjęcia wyrobu.

2. Odbiór wyrobu następuje na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1. Jeżeli wyrób odbiera osoba upoważniona przez podmiot zgłaszający, oprócz dokumentu, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązana również do okazania stosownego upoważnienia.

3. Podczas zgłaszania i odbioru wyrobów osoby fizyczne są obowiązane do okazania wskazanego w zgłoszeniu dokumentu stwierdzającego tożsamość.

4. Podmiot zgłaszający lub osoba przez niego upoważniona potwierdza odbiór wyrobu podpisem składanym na formularzu zgłoszenia.

5. Na pisemny wniosek podmiotu zgłaszającego odbiór wyrobów może nastąpić w formie przesyłki kurierskiej. Koszty przesyłki kurierskiej ponosi podmiot zgłaszający.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, przepisów ust. 2–4 nie stosuje się.

§ 5. 1. Podmiot zgłaszający jest obowiązany uzgodnić z dyrektorem urzędu probierczego terminy zgłaszania do badania i oznaczania większych partii wyrobów.

2. Termin odbioru wyrobów jest ustalany podczas przyjmowania wyrobów do badania i oznaczania.

§ 6. 1. Do badania wyrobów stosuje się:

1) metody analityczne:

- a) metodę kupelacji – w przypadku stopów złota,

- b) metodę wagową – w przypadku stopów platyny i palladu,
- c) metodę potencjometryczną – w przypadku stopów srebra,
- d) metodę atomowej spektrometrii emisyjnej z plazmą wzbudzoną indukcyjnie (ICP - AES) – w przypadku stopów złota, srebra, platyny i palladu;

2) metodę przybliżoną na kamieniu probierczym.

2. Przy przeprowadzaniu badania wyrobów pomocniczo mogą być stosowane metody fluorescencji rentgenowskiej oraz pomiar gęstości stopu.

§ 7. 1. Do badania wyrobów nowo wytworzonych stosuje się metody analityczne.

2. Do badania pojedynczych wyrobów używanych stosuje się metodę przybliżoną na kamieniu probierczym.

3. Jeżeli określenie próby pojedynczego wyrobu używanego przy zastosowaniu metody przybliżonej na kamieniu probierczym nie jest możliwe, do badania tego wyrobu, za zgodą podmiotu zgłaszającego, stosuje się jedną z metod analitycznych.

§ 8. 1. W przypadku wyrobów, o których mowa w § 7 ust. 1, ze zgłoszonej partii wyrobów są pobierane próbki metalu szlachetnego niezbędne do wykonania analiz i reprezentatywne dla stopu, z którego jest wykonana dana partia wyrobów.

2. Liczba pobranych próbek jest uzależniona od liczby, masy i rodzaju stopów, z których jest wykonana zgłaszana partia wyrobów.

3. W przypadku dołączenia do partii nowo wytworzonych wyrobów próbek stopu, z którego wykonano wyroby, oraz po wykazaniu metodą przybliżoną na kamieniu probierczym lub innymi metodami pomocniczymi, że badane próbki są wykonane z tego samego stopu co zgłoszone wyroby, analizie poddaje się próbki stopu bez potrzeby niszczenia zgłoszonych wyrobów.

§ 9. 1. W przypadku badania wyrobów metodami, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1, podmiotowi zgłaszającemu zwraca się niewykorzystaną część wyrobu.

2. W przypadku badania:

- 1) wyrobów ze złota metodą kupelacji,
- 2) wyrobów z platyny metodą wagową

dotatkowo zwraca się podmiotowi zgłaszającemu pozostałość metalu szlachetnego z analizy.

3. Zwroty, o których mowa w ust. 1 i 2, następują za pisemnym potwierdzeniem ich odbioru.

§ 10. 1. W cechach podstawowych dla wyrobów ze stopu platyny, palladu i srebra próba jest określona liczbowo, w częściach tysięcznych.

2. W cechach podstawowych dla wyrobów ze stopu złota próby te określone są cyframi:

- 1) 0 – w przypadku próby 0,999;
- 2) 1 – w przypadku próby 0,960;
- 3) 2 – w przypadku próby 0,750;
- 4) 3 – w przypadku próby 0,585;
- 5) 4 – w przypadku próby 0,500;
- 6) 5 – w przypadku próby 0,375;
- 7) 6 – w przypadku próby 0,333.

3. Do każdego rodzaju i próby metalu szlachetnego są stosowane odrębne cechy podstawowe.

§ 11. 1. Cechę probierczą dodatkową łącznie z cechą podstawową stosuje się do uzupełniającego oznaczenia wyrobów z metali szlachetnych w przypadku, gdy:

- 1) wyrób składa się z kilku połączonych ze sobą części z tego samego metalu szlachetnego – obecność cechy dodatkowej informuje o tym, że wszystkie elementy wyrobu odpowiadają umieszczonej próbie, albo
- 2) w skład wyrobu wchodzi części wykonane z innych metali szlachetnych niż część zasadnicza wyrobu – obecność cechy dodatkowej wskazuje rodzaj metalu szlachetnego części niezasadniczej, przy czym próba tego metalu nie może być niższa niż określona w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze, zwanej dalej „ustawą”.

2. Jeżeli rozmiar lub konstrukcja wyrobu nie pozwalają na oznaczenie go cechą dodatkową, odstępuje się od jej umieszczenia.

§ 12. 1. Cecha pomocnicza jest umieszczana na wyrobie obok cechy podstawowej lub cechy dodatkowej.

2. Do wszystkich metali szlachetnych stosuje się jeden rodzaj cechy pomocniczej.

§ 13. Jeżeli powtórne badanie wyrobu oznaczonego krajowymi cechami probierczymi wykaże inną zawartość metalu szlachetnego, niż wynika to z umieszczonych na wyrobie cech, nie stosuje się cechy pomocniczej.

§ 14. 1. Do wszystkich metali szlachetnych stosuje się jeden rodzaj cechy głównej.

2. Cecha główna jest stosowana łącznie z cechą dodatkową.

3. Zawartość metalu szlachetnego w wyrobach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy, oznacza się liczbowo, w częściach tysięcznych.

4. Na wyrobach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy, dodatkowo umieszcza się oznaczenia określające dzień, miesiąc oraz rok badania i numer zgłoszenia.

5. Oznaczenia, o których mowa w ust. 3 i 4, są umieszczane za pomocą znaków zawierających cyfry od 0 do 9.

6. Cechy probiercze i oznaczenia umieszcza się na zbadanym wyrobie w następującej kolejności:

- 1) dzień, miesiąc i rok badania;
- 2) numer zgłoszenia;
- 3) cecha dodatkowa;
- 4) zawartość metalu szlachetnego;
- 5) cecha główna.

7. Oznaczenia umieszcza się w jednym lub w dwóch wierszach.

8. W przypadkach uzasadnionych względami technicznymi urząd probierczy może ograniczyć liczbę znaków do oznaczeń określonych w ust. 6 pkt 3–5, umieszczonych w jednym wierszu.

§ 15. 1. Opis oraz graficzne wizerunki cech probierczych określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Cechy probiercze określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia umieszczane przy użyciu:

- 1) znacznika probierczego – powinny być wykonane z wizerunkiem:
  - a) wypukłym – typy 1A, 1, 1B, 2, 3A, 3, 4, 5, 6A, 6, 11, 12, 13A, 13, 14, 15, 16, 17, 24, 25,
  - b) wypukłym oraz liniowym – typy 7, 8, 9, 10;
- 2) urządzenia laserowego do cechowania – powinny być wykonane z wizerunkiem wypukłym albo liniowym, w zależności od rodzaju cechowanych wyrobów.

3. Typy cech wykonane z wizerunkiem liniowym, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, oznacza się literą „L” umieszczoną obok liczby określającej numer typu w celu odróżnienia od cech tego samego typu wykonanych z wizerunkiem wypukłym.

§ 16. 1. Znak „MET” umieszcza się na wyrobie przy użyciu znacznika probierczego albo urządzenia laserowego.

2. Opis i graficzny wizerunek znaku „MET” określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 17. 1. Kasowanie cech lub oznaczeń jest wykonywane przy użyciu kasownika.

2. Kasownik umieszcza się na wyrobie metodą tradycyjną lub przy użyciu urządzenia laserowego.

3. Opis i graficzne wizerunki kasownika określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

4. Jeżeli użycie kasownika może uszkodzić wyrób lub znacząco obniżyć jego walory artystyczne, cechy probiercze lub oznaczenia mogą być usunięte mechanicznie, w sposób uzgodniony z podmiotem zgłaszającym.

§ 18. Wzór świadectwa badania określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Gospodarki: *wz. M. Haladyj*

---

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 8 kwietnia 2004 r. w sprawie wyrobów z metali szlachetnych (Dz. U. Nr 76, poz. 715 oraz z 2005 r. Nr 239, poz. 2015), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 56 ustawy z dnia 1 kwietnia 2011 r. – Prawo probiercze (Dz. U. Nr 92, poz. 529).

Załączniki do rozporządzenia Ministra Gospodarki
z dnia 31 maja 2012 r. (poz. 681)

Załącznik nr 1

OPIS ORAZ GRAFICZNE WIZERUNKI CECH PROBIERCZYCH

1. Do cechowania wyrobów platynowych stosuje się:

1) cechę podstawową, której wizerunek wyobraża głowę konia zwróconą w lewo, w obramowaniu prostokątnym ze ściętymi narożami lewego i dolnym prawego boku; z lewej strony rysunku głowy konia znajduje się oznaczenie danego urzędu probierczego, a nad tym oznaczeniem próba platyny wyrażona w częściach tysięcznych:

– 999 (cecha typ 1A),

– 950 (cecha typ 1),

– 850 (cecha typ 1B);

2) cechę dodatkową, której wizerunek wyobraża głowę konia zwróconą w lewo, w obramowaniu trójkąta równobocznego, ze ściętymi wierzchołkami (cecha typ 2).

2. Do cechowania wyrobów palladowych stosuje się:

1) cechę podstawową, której wizerunek wyobraża głowę wyźła zwróconą w lewo, w obramowaniu prostokątnym; z lewej strony rysunku głowy znajduje się oznaczenie danego urzędu probierczego, a nad tym oznaczeniem próba palladu wyrażona w częściach tysięcznych:

– 999 (cecha typ 3A),

– 850 (cecha typ 3),

– 500 (cecha typ 4);

2) cechę dodatkową, której wizerunek wyobraża głowę wyźła zwróconą w lewo, w obramowaniu kwadratowym ze ściętymi narożami (cecha typ 5).

3. Do cechowania wyrobów złotych stosuje się:

1) cechę podstawową, której wizerunek wyobraża głowę rycerza z twarzą zwróconą w lewo, w obramowaniu sześciokątnym; z lewej strony rysunku głowy znajduje się oznaczenie danego urzędu probierczego, a z prawej strony rysunku głowy – cyfry: 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6 odpowiadające próbom złota: 999, 960, 750, 585, 500, 375, 333 (cechy typ 6A, 6, 7, 8, 9, 10, 11);

2) cechę dodatkową, której wizerunek wyobraża głowę rycerza zwróconą w lewo, w obramowaniu równobocznego sześciokąta (cecha typ 12).

4. Do cechowania wyrobów srebrnych stosuje się:

1) cechę podstawową, której wizerunek wyobraża głowę kobiety w chustce, z twarzą zwróconą w prawo, w obramowaniu prostokątnym z zaokrąglonymi narożami z prawej strony; z lewej strony rysunku głowy znajduje się oznaczenie danego urzędu probierczego, a pod tym oznaczeniem próba srebra wyrażona w częściach tysięcznych: 999, 925, 875, 830, 800 (cechy typ 13A, 13, 14, 15, 16);

2) cechę dodatkową, której wizerunek wyobraża głowę kobiety w chustce, z twarzą zwróconą w prawo, w obramowaniu w kształcie koła (cecha typ 17).

5. Do oznaczania wyrobów z metali szlachetnych poprzednio ocechowanych stosuje się cechę pomocniczą, której wizerunek wyobraża głowę sowy, w obramowaniu w kształcie tarczy; u dołu znajduje się oznaczenie danego urzędu probierczego (cecha typ 24).

6. Do oznaczania przedmiotów platynowych, palladowych, złotych i srebrnych, wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 8 ustawy, stosuje się cechę główną, której wizerunek wyobraża godło Rzeczypospolitej Polskiej, w obramowaniu w kształcie koła; pod godłem znajdują się początkowe litery oznaczające dany urząd probierczy (cecha typ 25).

7. Następujące litery określają oznaczenie okręgowych urzędów probierczych:

- 1) K – Okręgowy Urząd Probierczy w Krakowie;
- 2) W – Okręgowy Urząd Probierczy w Warszawie.

8. Następujące litery określają oznaczenie wydziałów zamiejscowych:

- 1) Okręgowego Urzędu Probierczego w Krakowie:
  - a) H – Wydział Zamiejscowy w Chorzowie,
  - b) Z – Wydział Zamiejscowy w Częstochowie,
  - c) P – Wydział Zamiejscowy w Poznaniu,
  - d) V – Wydział Zamiejscowy we Wrocławiu;
- 2) Okręgowego Urzędu Probierczego w Warszawie:
  - a) A – Wydział Zamiejscowy w Białymstoku,
  - b) B – Wydział Zamiejscowy w Bydgoszczy,
  - c) G – Wydział Zamiejscowy w Gdańsku,
  - d) Ł – Wydział Zamiejscowy w Łodzi.

9. Graficzne postacie cech probierczych:

1) wyrobów platynowych

Typ 1A

Cecha podstawowa
dla próby 0,999

Typ 1

Cecha podstawowa
dla próby 0,950

Typ 1B

Cecha podstawowa
dla próby 0,850

Typ 2

Cecha dodatkowa
dla platyny

2) wyrobów palladowych

Typ 3A

Cecha podstawowa
dla próby 0,999

Typ 3

Cecha podstawowa
dla próby 0,850

Typ 4

Cecha podstawowa
dla próby 0,500

Typ 5

Cecha dodatkowa
dla palladu

3) wyrobów złotych

Typ 6A

Cecha podstawowa
dla próby 0,999

Typ 6

Cecha podstawowa
dla próby 0,960

Typ 7

Cecha podstawowa
dla próby 0,750

Typ 8

Cecha podstawowa
dla próby 0,585

Typ 9

Cecha podstawowa
dla próby 0,500

Typ 10

Cecha podstawowa
dla próby 0,375

Typ 11

Cecha podstawowa
dla próby 0,333

Typ 12

Cecha dodatkowa
dla złota

4) wyrobów srebrnych

Typ 13A

Cecha podstawowa
dla próby 0,999

Typ 13

Cecha podstawowa
dla próby 0,925

Typ 14

Cecha podstawowa
dla próby 0,875

Typ 15

Cecha podstawowa
dla próby 0,830

Typ 16

Cecha podstawowa
dla próby 0,800

Typ 17

Cecha dodatkowa
dla srebra

5) pozostałe cechy

Typ 24

Cecha pomocnicza

Typ 25

Cecha główna

OPIS I GRAFICZNY WIZERUNEK ZNAKU „MET”

Znak „MET” wykonany jest liniowo w prostokątnym obramowaniu z zaokrąglonymi narożami

OPIS I GRAFICZNE WIZERUNKI KASOWNIKA

X albo **XX**

Kasowniki wykonane są liniowo

WZÓR ŚWIADECTWA BADANIA

Okręgowy Urząd Probierczy w .....

Wydział Zamiejscowy w .....*

ŚWIADECTWO BADANIA Nr .....

Nazwa wyrobu: .....

Masa wyrobu: .....

Data i nr zgłoszenia wyrobu: .....

Dane identyfikujące podmiot zgłaszający wyrób: .....

Opis znajdujących się na wyrobie oznaczeń: .....

Opis elementów charakterystycznych wyrobu: .....

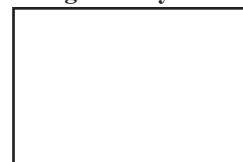
Zastosowana metoda badania: .....

Wyniki badań: .....

Rodzaj metalu i obowiązująca próba, której odpowiada wyrób: .....

Podstawa prawna: .....

Inne informacje: .....

Fotografia wyrobu**

.....
(miejsowość i data wydania
świadectwa badania)

.....
(pieczęć okrągła organu)

.....
(odpis, z podaniem imienia i nazwiska
upoważnionego pracownika urzędu)

* Dotyczy miejsca wystawiania świadectwa badania.

** W przypadku gdy jest wykonywana fotografia.